

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma:	Kfv.IV.37.288/2022/13.
A tanács tagjai:	Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke Dr. Hajas Barnabás előadó bíró Dr. Dobó Viola bíró Dr. Kiss Árpád Lajos bíró Dr. Patyi András bíró
A felperes:	MEDTRONIC HUNGÁRIA Kft. (1113 Budapest, Bocskai út 134-146.)
A felperes képviselője:	Dr. Petrányi Dóra Ügyvédi Iroda (1125 Budapest, Gereben utca 4/B.; ügyintéző: ügyvéd) Szendrő Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi utca 12.; ügyintéző: ügyvéd; a hivatalos iratok kézbesítésére kijelölt képviselő)
Az alperes:	Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)
Az alperes képviselője:	Siposné Dr. Mayer Erika Noémi kamarai jogtanácsos Dr. Ay Zoltán kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	versenyfelügyeleti ügyben hozott VJ/80-439/2016. számú közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata felperes(36. sorszám alatt)
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	a Fővárosi Törvényszék 105.K.703.038/2021/33. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 105.K.703.038/2021/33. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 1.800.000 (egymillió-nyolcszázézer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára – külön felhívásra – 3.500.000 (hárommillió-ötszázézer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (korábban Országos Egészségbiztosítási Pénztár, a továbbiakban: ajánlatkérő) 2014-ben „Tételes elszámolás alá eső, természetben biztosítandó neuropacemaker eszközök beszerzése” tárgyú közbeszerzési eljárást írt ki (2014/S 205-362652. szám, a továbbiakban 2014. évi tender), 2016-ban pedig ugyanilyen tárgyú közbeszerzési eljárást tervezett kiírni tárgyában (a továbbiakban: 2016. évi tender).
- [2] A felperes és a perben nem álló Medibis Külkereskedelmi és Vállalkozásszervező Kft. (a továbbiakban: Medibis) a Medtronic-csoport MRI kompatibilis neuromodulációs termékeit forgalmazta 2014. és 2016. években. A perben nem álló UniCorp Biotech Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: UniCorp), a St. Jude Medical Inc. kizárólag nem MRI kompatibilis neuromodulációs termékeit forgalmazta Magyarországon. A perben ugyancsak nem álló Twinmed Orvosi Rendszerek Kft. (a továbbiakban: Twinmed) 2014-ben még nem forgalmazott ilyen termékeket, 2015-ben kezdte meg piacra lépésének előkészítését.
- [3] Az ajánlatkérő az Egészségügyi Szakmai Kollégium Idegsebészeti Tagozatát bízta meg mindkét tender előkészítésével, a beszerezni kívánt eszközök szakmai és műszaki feltételeinek meghatározásával. Az előkészítésben részt vett , aki valamennyi érintett piaci szereplőtől segítséget kért a műszaki tartalom meghatározásához.
- [4] A 2014. évi tenderben 15 terméksor szerepelt, és az adott terméksorra benyújtott ajánlat egy részajánlatnak minősült. Az egyik szakmai szempont a termék MRI kondicionalitása volt. Az MRI kompatibilis terméksoron nem MRI kompatibilis termékekkel a súlyozás miatt azonban alacsonyabb pontszám volt elérhető. A nem MRI kompatibilis terméksoron a nem MRI kompatibilitású termékek speciális paramétereinek megfelelése előnyt jelentett. A bírálati szempontok között három pontra értékelt MRI kompatibilitás, illetve a tíz pontra értékelt legelőnyösebb ár is elősegítették a nem MRI kompatibilis termékek indulását, ugyanis azok alacsonyabb árai részlegesen ellensúlyozni tudták az MRI kompatibilitás hiányából fakadó alacsonyabb pontszámot. Az MRI kondicionalitást előíró páratlan számú terméksoroknál a Medtronic MRI kompatibilis termékeivel induló Medibis tett nyertes ajánlatot az UniCorppal szemben, a nem MRI kompatibilitást előíró páros számú terméksorokon pedig az UniCorp nyert.
- [5] A 2016. évi tender 14 terméksorból állt volna, és az tíz helyen egyezést mutatott a 2014. évi tender terméksoraival. A közbeszerzési eljárást a Miniszterelnökség Közbeszerzési Főosztály „nem támogató” közbeszerzési minőségellenőrzési tanúsítványa miatt nem lehet megindítani.
- [6] Az alperes 2016. december 6. napján – az érintett társaságok székhelyein is végrehajtott helyszíni kutatással – a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt versenyfelügyeleti eljárást indított a felperes, az UniCorp, a Twinmed és Medibis ellen.
- [7] A felperes engedékenységi kérelmében elismerte, hogy a 2014. évi tenderen indulásról, a benyújtandó ajánlatokkal kapcsolatos – árazásra is kiterjedő – stratégiáról a Medibis-szel egyeztetett, és kérte a vele szemben kiszabandó bírság mellőzését. Tagadta, hogy a 2014. évi tenderrel összefüggésben az UniCorppal való egyeztetett volna, és a 2016. évi tenderrel kapcsolatban azt állította, hogy az UniCorppal nem egyeztetett, nem kötött megállapodást, és a Medibis-szel sem egyeztetett.

- [8] Az ellentmondások tisztázására két ízben hívta fel az alperes a felperest, majd az engedékenységi kérelmet a 2020. szeptember 23. napján a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78/A.§ (2) bekezdés b) pontjára és az engedékenységi közleményben foglaltakra hivatkozva utasította el, mert annak benyújtásakor már elegendő bizonyíték volt a feltételezett jogsértés bizonyításához, a felperes azokat csak kiegészítette, az a teljes jogsértés bizonyításához nem volt elegendő; továbbá a felperes közvetlen irati bizonyítékot nem csatolt, és a jogsértéssel kapcsolatos nyilatkozata ellentmondásos volt, ahhoz megfelelő magyarázatot csak kétszeri felhívás után fűzött. VJ/80-325/2016. számú végzésében azt is megállapította, hogy a Tpv. 78/A.§ (7) bekezdésében foglaltaknak való megfelelés esetén a bírság 30-50% között csökkentésének van helye.
- [9] Az alperes 2020. szeptember 24. napján közölte az előzetes álláspontját, az eljárás alá vontakat pedig felhívta arra, hogy nyilatkozzanak arról, hogy részt kívánnak-e venni egyezségi kísérletben. A felhívásra a Medibis a Tpv. 73/A.§-a szerinti egyezségi nyilatkozatot nyújtott be, melyben a jogsértést az előzetes álláspontban foglaltakkal azonosan ismerte el. Az alperes kiegészítő álláspontban közölte az eljárás alá vontakkal, hogy ezt további bizonyítékként veszi figyelembe. Az UniCorp úgy nyilatkozott, hogy sem a megállapított tényállást, sem pedig annak az előzetes álláspont szerinti jogi minősítését nem vitatja és előzetesen lemondott a meghozandó határozattal elleni szembeni jogorvoslati jogáról.
- [10] Az alperes a 2021. március 2-án kelt VJ/80-439/2016. számú határozatában megállapította, hogy a felperes, a Medibis, valamint az UniCorp azzal, hogy a 2014. évi, és a 2016. évi tenderrel kapcsolatban a piac felosztására, az ajánlati árak és a nyertes vállalkozás személyének előzetes egyeztetésére irányuló egyeztetéseket folytattak és információkat osztottak meg egymással, ezzel a Tpv. 11.§ (2) bekezdés a) és d) pontjába és egyúttal az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 101. cikk (1) bekezdésébe, illetve annak a) és c) pontjába ütköző egységes, folyamatos komplex jogsértésben vettek részt, ezért a felperest 510.000.000 forint, az UniCorpot 140.000.000 forint, a Medibis-t 8.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. A Twinmeddel szemben az eljárást megszüntette.
- [11] Az ajánlatkérő felkérte az Egészségügyi Szakmai Kollégium Idegsebészeti Tagozat elnökét, a közbeszerzési eljárások előkészítésére, az ajánlati felhívás részét képező, a beszerzendő termékek szakmai és műszaki feltételeit (specifikációkat) tartalmazó dokumentáció összeállítására. A 2014. évi tender előkészítésének időszakában a Tagozat elnöke volt, aki abban automatikusan vett részt, őt a 2016. évi tender előkészítésében való részvételre a tagozat akkori elnöke kérte fel.
- [12] Az eljárás alá vontak munkatársai a 2014. évi tender előkészítésével kapcsolatban konferenciákon egyeztettek. A terméksorokat és a bírálati szempontokat állította össze. Amint azt az I. számú védett tanú is megerősítette, a felperes és az UniCorp is ráhatást gyakoroltak az orvosszakmára, hogy a bírálati szempontokat az érdekeik mentén alakítsák ki. Az alperes határozata szerint az eljárás alá vontak tisztában voltak azzal, hogy a potenciális versenytársuk közreműködését is kérte, a versenytárs termékeinek specifikációit is tartalmazó terméksorokat és bírálati szempontokat pedig még a kiírás előtt megkapták visszaellenőrzésre, így tudatában voltak annak, hogy bizonyos terméksorok a maguk, míg más terméksorok a versenytárs termékeire lesznek kiírva. Az alperes határozata azt is megállapította, hogy a felperes ebben időszakban telefonon és személyesen is kapcsolatot tartott. A II. számú védett tanú első nyilatkozata és az UniCorpnál megtalált dokumentum bizonyítja, hogy a véglegesnek szánt részvételi felhívást és dokumentációt küldte meg ellenőrzésre, melyeket a felperes is annak tudatában fogadott el,

hogy azokat a versenytárs is visszakarta, a terméksorok egyes gyártók termékeire kiírt túlspecifikált tartalmát azonban egyikük sem kifogásolta, attól nem határolódtak el.

- [13] A felperes párhuzamosan, de egymásra tekintettel folytatott két-kétoldalú egyeztetéseket az UniCorppal, illetve a Medibis-szel. Az alperes szerint a tender kiírását megelőzően a Medtronic az UniCorppal folytatott tárgyalásain a Medibis érdekében járt el, amiről utóbbinak szükségszerűen tudnia kellett.
- [14] Az alperes határozata szerint a jogsértés lényege az volt, hogy a tender előkészítése során az eljárás alá vontak egymás tevékenységéről tudva az MRI kompatibilitás mentén aktívan, akarategységben hozzájárultak az egymás termékének indulását kölcsönösen korlátozó/kizáró specifikációk kialakításához. Azt, hogy az MRI kompatibilitás szerinti megbontás nem kizárólag orvosszakmai indokkal történt, a II. számú védett tanú nyilatkozata is alátámasztotta, hogy az orvosszakma az MRI kompatibilis Medtronic termékeket preferálta volna, illetve kifejezett ellenérzései voltak a nem MRI kompatibilis termékekkel kapcsolatban.
- [15] Az UniCorpnál talált dokumentumok és a felperes engedékenységi nyilatkozata alapján az alperes megállapította, hogy a Medibis érintettségével a felperes és az UniCorp az ajánlati/tárgyalási árakra is közvetlen egyeztetéseket folytatott. A tender végeredménye igazolja az előzetes felosztás tényét, a piaci szereplők a kiírásban a beadott műszaki specifikációiknak megfelelően kialakított terméksorokon nyertek, és ehhez a versenytársak a legtöbb esetben ajánlataikkal asszisztáltak. A helyszíni kutatás során fellelt e-mailek, Excel-tábla és a II. számú védett tanú vallomása alapján azt állapította meg az alperes, hogy a felperes a 2014. november 28-i bontás előtt két nappal olyan táblázatba rendezett információkat adott át az UniCorp részére, amelyek a saját ajánlatával kapcsolatos adatokat tartalmaztak. A felperes és az UniCorp kifejezetten azért tájékoztatták egymást az ajánlati/tárgyalási árakról, hogy biztosítsák a felperesnek, illetve a Medibis-nek, hogy nyertes ajánlatokat nyújtsanak be azokon a terméksorokon, amelyek Medtronic termékeket részesítenek előnyben, és amelyekben a Medtronic és a St. Jude termékek tekintetében is érvényes ajánlatot lehet tenni. Az egyeztetések a Medibis mellett a Medtronic cégcsoport, így a felperes érdekét is szolgálták, mivel bármelyik vállalkozás tendernyerése a Medtronic termékek értékesítését segítette elő.
- [16] Az alperes határozata szerint a 2016. évi tender terméksorait a 2014. évi tender terméksorainak alapulvételével alakították ki, és az előzetes felosztására irányuló egyeztetés a 2014-eshez hasonló módon – személyes egyeztetés szakmai konferenciákon, műszaki specifikációk megküldése, a kész terméksorok visszaellenőrzése – valósult meg. A felperes és az UniCorp közötti személyes egyeztetéseket, a terméksorok felosztását az UniCorp korabeli dokumentumai és az eljárás alá vontak nyilatkozatai közvetetten is bizonyítják.
- [17] – a tender előkészítése során a műszaki specifikációkra vonatkozó – kérésnek a felperes, az UniCorp és a Twinmed is eleget tett. A vállalkozások tisztában voltak azzal is, hogy a versenytársuk közreműködését is kérte, mert általa mindhárom vállalkozás megismerte a versenytársak termékeit preferáló terméksorokat is. A határozat szerint az „Összesített tender műszaki feltételek” tárgyú e-mailben az UniCorp csak azt kifogásolta, hogy a „Medtronic sorok” elnevezései túlságosan hasonlítanak a St. Jude termékeket előnyben részesítő sorok elnevezésére. A felperes érdemi véleményezésére közvetlen bizonyítékot nem talált, azonban megállapította, hogy az UniCorp a részére megküldött terméksorokat nemcsak véleményezte, hanem bele is írt a műszaki és bírálati paraméterekbe, és egyes megjegyzései is arra utalnak, hogy a módosításokat az előzetes felosztásra vonatkozó egyeztetés érdekében tette.
- [18] Az alperes megállapította, hogy a tenderek kiírását megelőzően egyeztetést megkezdő piaci szereplők magatartása egységes és átfogó tervbe illeszkedett, amely a 2014-ban megvalósult

és 2016-ban kiírni tervezett tenderek – a releváns piac – felosztására irányult, amely ténylegesen meg is valósult. Az egységes célra a magatartások időbeli folyamatossága, az egyeztetések tárgya és az azok végrehajtása érdekében alkalmazott kommunikációs módszerek azonosságából következett. A határozata szerint a kifejtett egységes, folyamatos jogsértés egyszerre valósít meg versenykorlátozó célú piacfelosztást és áröngzítést. A felek között akarategység jött létre arra nézve, hogy kölcsönösen egymás termékeinek indulását korlátozó/kizáró specifikációkat alakítsanak ki és a tendersorokat egymás között felosszák, mindezt tudatuk átfogta, magatartásuknak pedig nincs más észszerű alternatív magyarázata.

- [19] Az alperes határozatában a bírságkiszabás során a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének 11/2017. közleményét (a továbbiakban: Bírságközlemény) vette alapul. A kiinduló összeg meghatározása körében a Bírságközlemény 17. és 83. b) pontja alapján a jogsértéssel érintett beszerzés értékének háromszorosát tekintette releváns forgalomnak, a 2016. évi tendernél pedig a potenciálisan elérhető árbevételt vette figyelembe. A kiinduló összeg emelésére a verseny veszélyeztetettségét, a piaci hatást, és súlyosító körülményként a felperes felróhatóságát vette figyelembe. A bírságot közepes jelentőséggel enyhítő külső tényezőként értékelte, hogy a terméksorok visszaküldésén keresztül hozzájárult a jogsértés elkövetéséhez, mert ezt az eljárást alá vontak kiírói/állami bátorításként értelmezheték. A felperes esetében alkalmazott engedékenységi politika alapján a kiszabandó bírságot a maximális 50%-kal csökkentette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [20] A felperes keresetében az alperes határozatának – a VJ/80-325/2016. számú végzésre is kiterjedő – hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, elsődlegesen azzal az iránymutatással, hogy az alperes az engedékenységi kérelemnek adjon helyt, és csak az abban feltárt jogsértést állapítsa meg, vagy határozza meg az engedékenységi kérelem elbírálásának megfelelő szempontjait. Másodlagosan azzal az iránymutatással, hogy az alperes azért adjon helyt az engedékenységi kérelemnek, mert az engedékenység keretében a felperes által biztosított információk és magyarázatok nélkül nem lett volna lehetséges a tényállás feltárása. Harmadlagosan azzal az iránymutatással, hogy az általa az engedékenység keretében szolgáltatott információkat a vele szemben kiszabandó bírság megállapításakor az alperes hagyja figyelmen kívül és legyen figyelemmel a bírsággal kapcsolatos arányossági követelményre. Emellett perköltséget is igényelt.
- [21] Álláspontja szerint az alperes megsértette a tényállástisztázási kötelezettségét és lényegében azonos bizonyítékok alapján, az előzetes állásponthoz képest a határozat a Twinmed részvételét már nem, csak a felperes és az UniCorp jogsértését állapította meg. Sérelmezte továbbá, hogy a II. számú védett tanú nyilatkozatait a határozat már nem vette figyelembe, mellőzte annak értékelését.
- [22] Kifejtette, hogy a Medibis egyezségi nyilatkozata csak az egyeztetés engedékenységi kérelemben feltárt részleteinek megerősítését tartalmazza, az UniCorp által tett nyilatkozat pedig a jogsértést nem erősítette meg. Előadta, hogy az engedékenységi kérelme megalapozott volt, a teljes jogsértést, azaz a közte és a Medibis közötti egyeztetést bemutatta, ezen kívül más jogsértés nem történt, enélkül a tényállás feltárása, valamint a tendereket érintő események megértése lehetetlen lett volna, ezért az megfelelt a Tpkt. feltételeinek. Vitatta, hogy engedékenységi kérelme benyújtásakor elegendő bizonyíték állt rendelkezésre a jogsértés megállapításához, mert a közvetett bizonyítékok jelentős része csak az általa adott magyarázatokkal volt használható, és a két tender vonatkozásában felhasznált bizonyítékok jelentős része tőle származott.

- [23] Kifogásolta, hogy az alperes a 2014. évi tenderrel kapcsolatban nem értékelte a II. számú védett tanú arra vonatkozó nyilatkozatait, hogy az ajánlatkérő szándékai a beszerzési költségek csökkentésére és a versenyhelyzet megteremtésére irányultak. Rámutatott: a II. számú védett tanú nyilatkozata igazolja, hogy az orvosszakma a felperes által gyártott MRI kompatibilis termékeket preferálta, ugyanakkor az ajánlatkérő valamennyi termék elérhetőségét biztosítani kívánta a kórházak számára, ezért iratellenesnek tartotta az alperes azon megállapítását, hogy a tendersorok MRI kompatibilitás mentén való felosztása a felperes és az UniCorp közötti egyeztetés eredménye volt. A bírálati szempontokat orvosszakmai szempontok és az ajánlatkérő beszerzési igényei határozták meg. A bevett piaci gyakorlatnak megfelelőnek tartotta, hogy a saját termékeire vonatkozó műszaki információkat adott át
, azonban a bírálati szempontok kialakításában az eljárás alá vontak nem vettek részt. A szakmai konferenciákon való részvételt bevett iparági gyakorlatnak tartotta. Kifejtette, hogy az alperes bizonyítéka csak a találkozások tényét támasztják alá. A műszaki specifikációk visszaellenőrzésre küldésével kapcsolatban hivatkozott a II. számú védett tanú egymásnak ellentmondó nyilatkozataira, amelyek szerint – az első nyilatkozatát leszámítva – az állította, hogy minden eljárás alá vontnak csak a saját termékére vonatkozó műszaki tartalmat küldte vissza. Ezzel ellentétes bizonyíték nem áll rendelkezésre. A kulcsbizonyítékként értékelt „Medtronic-aggodalmak” tárgyú levelezés az UniCorp belső egyeztetését tartalmazta, és nincs olyan bizonyíték, amely szerint az UniCorp bármilyen anyagot kapott volna a felperestől. Arra is hivatkozott, hogy egyeztetésre nem is volt szükség, mert a táblázatban szereplő információk publikusak voltak. Álláspontja szerint jogszerű, párhuzamos magatartás volt az UniCorp belső levelezésben hivatkozott „Számolótábla NMD Tender.xls” elnevezésű Excel-tábla, amelynek egyetlen hiányzó eleme az ajánlati ár volt, így az UniCorp a felperes terméki műszaki paramétereit alapján be tudta írni a szakmai szempontokra adandó számokat, ezek alapján a saját ajánlati árához képest ki tudta számolni azt a felperesi ajánlati árat, amelynél magasabb összepontszámot tudott volna elérni a tender megnyeréséhez. Álláspontja szerint erre figyelemmel az alperes a 2014. évi tender kapcsán csak egy jogsértést, a Medibis-szel történt egyeztetést bizonyította.
- [24] A 2016. évi tenderrel kapcsolatban kifejtette, hogy a balatonfüredi konferencián nem történt a tender felosztására irányuló megbeszélés, a lillafüredi konferencián pedig a Twinmed várható piacra lépése következtében várható árcsökkenésről és arról egyeztettek, hogy „hogyan lehetne olyan megoldást találni, amely minhárom gyártó számára előnyös lenne”. Kifejtette, hogy az UniCorp által készített belső elemző anyag volt. Az alperes nem tárt fel arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a felperes a visszaellenőrzött adatokat megkapta volna. Ezek a körülmények a Twinmed esetében az eljárás megszüntetését eredményezték, így álláspontja szerint sérült az egyenlő bánásmód követelménye. Álláspontja szerint a bizonyítékok azt támasztják alá, hogy az UniCorp a terméksorok műszaki és bírálati paramétereit véleményezte, illetve, hogy csak az ő munkatársai módosították azok tartalmát. Mindezek alapján álláspontja szerint a 2016. évi tender esetében nem bizonyított a jogsértő magatartás.
- [25] Arra hivatkozva vitatta az egységes és folyamatos jogsértés megállapíthatóságát, hogy az alperes csak egy jogsértést tudott bizonyítani; a 2016. évi tender esetében nem történt jogsértés, ezért a vizsgált magatartások nem illeszkedhetnek egy átfogó tervbe, hiányzik a magatartások egymást kiegészítő jellege, valamint jogsértések hiányában tudomásról vagy hallgatólagos hozzájárulásról sem lehetett szó. A kifogásolt cselekményeknek álláspontja szerint van alternatív magyarázata, amelyet már a korábbiakban is részletesen kifejtett.
- [26] A bírsággkalkuláció helyességét, jogszerűségét, és – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85.§ (5) bekezdésének felhívásával – okszerűségét vitatta. Azt állította, hogy a bírság 2014. évi és 2016. évi tenderek értéke háromszorosaként

meghatározott alapösszege aránytalanul, közel háromszorosan meghaladta a 2019. évi nettó árbevételét. Azt is sérelmezte, hogy az alperes az UniCorp esetében eltért a Bírságközleménytől, és ezzel megsértette az arányos és egyenlő szempontok szerinti bírságolás elvét is. A Tpvt. 78/A.§ (6) bekezdésére hivatkozva kiemelte, hogy a bírságösszeg meghatározásakor minden olyan tényre és körülményre vonatkozó bizonyítékot vagy magyarázatot, amelyet ő szolgáltatott az alperesnek és amely nélkül az alperes tényállás feltárása nem lett volna lehetséges, a kiszabandó bírság összegének meghatározásakor figyelmen kívül kell hagyni.

- [27] Az alperes védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.
- [28] Előadta, hogy felperes a keresetlevelében – a bírságösszeg vitatását kivéve – a versenyfelügyeleti eljárásban előadottakhoz képest új adatra, tényre, körülményre nem hivatkozott, ezért a határozatában foglaltakat fenntartja. Kifejtette, hogy az alternatív magyarázatára a határozat 634. és 621. pontja reflektálnak, az előzetes álláspont kiadása után is végzett vizsgálati cselekményeket, például írásban nyilatkoztatta a II. számú védett tanút, a Twinmed szerepével kapcsolatban a határozat 655. pontja alapján arra, hogy e társaság 2016. évi tenderre tehető piacra lépése a 2014. évi tenderrel kapcsolatos közreműködését kizárja, és esetében a közreműködésére utaló egyetlen körülmény a való kapcsolat volt. A határozat 289., 331., 486-488. pontjaira utalva kiemelte, hogy a II. számú védett tanú nyilatkozatait más bizonyítékokkal együtt értékelte. A Medibis az Előzetes Álláspontban foglaltaknak megfelelő egyezségi nyilatkozatot tett, amely a Tpvt. alapján jogszerűen tekinthető bizonyítéknak, az UniCorp jogsértést elismerő nyilatkozatának 1-6. pontjai pedig részletesen tartalmazzák, hogy az ő és versenytársai tevékenysége miként vezetett túlszűkítéshez. Kifejtette, hogy nem analógia, hanem a bizonyítékok alapján találta megállapíthatónak a 2014. évi és 2016. évi tenderek közötti egyeztetések tartalmi és időbeli összefüggését, amelyet határozata 631. pontjában rögzített. Következtetéseit a helyszíni kutatás során beszerzett írásos bizonyítékokra és ügyfél-, valamint tanúvallomásokra, továbbá a tenderekkel kapcsolatos tényekre alapította, amelyeket a Medibis és az UniCorp is elismert.
- [29] Utalt határozata 706. pontjára, mely szerint a felperes az engedékenységi kérelmében úgy nyilatkozott, hogy a 2016. évi tender kapcsán sem zárható ki a jogsértés. Nem vitatta, hogy az engedékenységi kérelem megfelelt a Tpvt. 78/A.§ (7) bekezdésében foglaltaknak, emiatt alkalmazta a legmagasabb mértékű bírságcsökkentést. A felperes azonban abban nem a teljes jogsértést tárta fel, a kérelem benyújtásakor már elengedő bizonyíték állt rendelkezésre, a kérelemhez korabeli írásos bizonyítékot nem csatolt, magyarázatokat is kifejezett felhívásra közölt, és az általa benyújtott bizonyítékok alapján a teljes jogsértés nem volt bizonyítható.
- [30] Az egységes és folyamatos jogsértés megállapíthatóságával kapcsolatban kifejtette, hogy a határozat 608-635. pontjai részletesen tartalmazzák az egységes, folyamatos jogsértés megállapításának alapjául szolgáló tényeket és következtetéseket.
- [31] A bírságkalkulációval kapcsolatban a határozat 663. és 667. pontjaira hivatkozott. Előadta, hogy a jogsértéssel érintett beszerzés értékének háromszorososa minősül releváns forgalomnak. Kizárólag a felperes felróhatóságát értékelte súlyosító körülményként, amely mellett a kiinduló összeg emelését a verseny veszélyeztetettségét és a piaci hatást vette figyelembe, amelyek egyike sem olyan tényező, amely tekintetében értelmezhető lenne a Tpvt. 78/A. §-ának (6) bekezdése. Hangsúlyozta, hogy az engedékenységi kérelem olyan tényekre és körülményekre vonatkozott, amelyekkel kapcsolatban korábban helyszíni kutatást tartott, a felperes engedékenységi kérelmének benyújtásakor már tudott a jogsértés tárgyáról.

A felülvizsgálni kért jogerős határozat

- [32] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és a perköltség megfizetésére kötelezte.
- [33] A jogerős ítélet szerint az, hogy az ajánlatkérő elvárása volt az UniCorp által forgalmazott nem MRI kompatibilis eszközök piacra segítése a tendereken, nem mond ellent annak, hogy koordinációja mellett a felperes és az UniCorp maguk is versenykorlátozó egyeztetéseket folytattak annak érdekében, hogy a saját termékre specifikált sorokon a lehető legmagasabb licitig elmenve végül valóban nyertes ajánlatot is tudjanak tenni. Kétségtelen, hogy ezt segítette tevékenysége, akinek közrehatását az alperes a bírságszabásnál okszerűen mérlegelte.
- [34] Az elsőfokú bíróság szerint az alperes a bizonyítékok értékelése során alappal emelte ki a „Medtronic-aggodalmak” tárgyú e-mailt (a továbbiakban: e-mail) és a 2014. november 27-i „Számolótábla NMD Teder.xls” táblát (a továbbiakban: Számolótábla), amelyek közvetlenül, de megfelelően bizonyítják a 2014. évi tenderen felperes aktív szerepét az UniCorppal való jogellenes információmegosztásban. A jogerős ítélet szerint az e-mail szövegezéséből egyértelmű, hogy a felperes egy táblázatot adott át, és aggodalmát fejezte ki az MRI kompatibilis eszközöket preferáló 3., 5. és 7. terméksorral kapcsolatban. Az UniCorpnak szükségtelen volt amiatt aggódni (és emiatt a felperes maximális licitárait számolgatni), hogy e terméksorokat nem MRI kompatibilis eszközzel maga nem nyeri meg. Megállapította, hogy számítás célja nem lehetett az UniCorp saját áralkulációja, mert abban a saját ajánlati árait alapul véve számolta ki azt, hogy nyertességéhez e sorokon a felperes árban meddig mehet el, továbbá, mert felperes által korábban alkalmazott ár publikus sem lehetett, ilyen publicitásra a felperes sem hivatkozott, a felperes alkalmazottja ugyanakkor a megelőző eljárásban elmondta, hogy a felperes termékeinek nincs nyilvánosan elérhető piaci ára. Az elsőfokú bíróság szerint nem annak volt ügyszere, hogy az e-mail-ben hivatkozott Számolótábla közvetlenül vagy harmadik személyen keresztül került-e felperestől az UniCorphoz, hanem annak, hogy felperesnek az egyébként MRI kompatibilis eszközöket preferáló 3.,5. és 7. sorok tekintetében olyan aggályai voltak, amellyel kapcsolatosan az UniCorpnál egy külön árszimulációt végeztek, majd e sorokon a felperessel azonos érdekkörben indult Medibis nyert. E körülmények alapján az alperes okszerűen állapította meg, hogy 2014. évi tender tekintetében – a felperes által állított párhuzamos magatartással – a felperes és az UniCorp közötti információmegosztással megvalósult az ár- és piacfelosztó megállapodás.
- [35] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes alaptalanul sérelmezte, hogy a II. számú védett tanú vallomásának egyes, a felperes érvelése szempontjából lényeges részeit az alperes nem önmagában, hanem a határozat 488. bekezdésében megjelölt módon, más bizonyítékokkal együtt értékelte, mert a tanú nyilatkozatai nem voltak teljeskörűen következetesek. Az orvosszakma által preferált felperesi termékkör és az ajánlatkérő által szorgalmazott termékpiac szélesítés igénye nem zárja ki, hogy az egyes terméksorok túlspecifikációjában, és a versenytársakkal való versenykorlátozó megállapodásokban maga a felperes is érdekelt volt.
- [36] Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a II. számú védett tanú vallomásában bekövetkezett változás alapvetően szerepének árnyalásáról szólt. Megállapította, hogy az alperes okszerűen fogadta el hitelt érdemlőnek a II. számú védett tanú első vallomását, amely a tender előkészítése során felperes részére nem csak a saját, hanem a versenytárs által megadott műszaki paramétereket is visszaküldte, figyelemmel arra, hogy a felperes által specifikált terméksorokat az UniCorp a végleges bírálati szempontokkal együtt megkapta.

- [37] A megelőző eljárásban sem az érintettek (ideértve a tanúbizonyítás alanyait is), sem felperes a perben nem adtak okszerű magyarázatot arra, hogy még ha az ajánlatkérő a nem MRI kompatibilis eszközök piacra vonásában is volt érdekelt, miért kellett ehhez az UniCorp részére a felperes specifikációit tartalmazó terméksorokat előzetesen kiadni. Az alperes a rendelkezésre álló más tényekkel és bizonyítékokkal összevetve ezért a felperesre vonatkozó közvetlen irati bizonyíték hiányában is alappal következtetett arra, hogy az UniCorp specifikációit előzetesen felperes is megkapta.
- [38] A tender előkészítéséhez kapcsolódóan a felperes a terméksorokból felismerhető, a versenytárs és a saját termékeire is kiterjedő túlspecifikációt nem kifogásolta. A bírálati szempontok kialakításában a felperes aktívan közreműködött azzal, hogy az egyes terméksorok a saját termékeire specifikálva kerüljenek kiírásra, tudva azt is, hogy más terméksorokon az UniCorp termékei lesznek preferáltak.
- [39] A felperes hivatkozott arra, hogy a bírálati szempontokat publikus információkból állították össze, a Számlótáblában a felperes termékeire vonatkozó adatok pedig szintén publikusak voltak. Ezt az érvelést az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak, mert felperes nem jelölt meg az általa forgalmazott eszközök műszaki paramétereit tartalmazó forrásokat, de a felperes termékeinek műszaki tartalmáról kért adatszolgáltatást a felperes – publikus adatokra hivatkozás nélkül – teljesítette.
- [40] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a 2016. évi tender vonatkozásában az alperes az UniCorp-nál fellelt belső elektronikus levél összefüggéseiből állapította meg felperes terhére is az ár- és piacfelosztásban való részvételt. Az elsőfokú bíróság az alperes határozatának 574-594. bekezdéseinek ismétlése nélkül kiemelte, hogy az UniCorp rendszeres levelezései a versenytársakat eltérő színekkel jelölő terméksorokról, a versenytársak termékeinek műszaki sajátosságaival feltöltött számításokról, lehetséges bírálati szempontok szerkesztéséről (átírásáról) szóltak. A határozatban bemutatott levelezések együtt alkalmasak voltak annak megállapítására, hogy felperes a 2016. évi tender előkészítése során is felismerte, ismerte, és átadta azokat az információkat, amelyekkel a tender kiírása esetén a bírálati szempontok műszaki specifikációk alapján terméksoronként meghatározott vállalkozások nyeresét segíthették volna elő, ahogyan az a 2014. évi tender esetén meg is valósult. A jogerős ítélet szerint az UniCorp belső levelezése okszerűen támasztja alá azt, hogy felperes is részt vett olyan terméksorok kialakításában, amelyek saját, és olyanokban is, amelyek a versenytárs(ak) nyeresét lettek volna hivatottak elősegíteni.
- [41] A felperes engedekenységi kérelmében a 2016. évi tender vonatkozásában a jogsértést nem ismerte el, azonban alperes határozatának 706. pontja alatt utalt arra, hogy tartalmában felperes maga sem zárta ki a jogsértés lehetőségét az UniCorppal való kapcsolatában.
- [42] A jogerős ítélet szerint az alperes nem önmagukban, hanem a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal összhangban, az ügyfélnyilatkozatok alapján értékelte a 2014. évi és a 2016. évi tendernél a konferenciákon való részvételt jogellenesként.
- [43] Az elsőfokú bíróság megalapozottnak ítélte a jogsértés egységes és folyamatos minősítését is, mert a felperes érvelése összefüggött azzal az állításával, miszerint a 2016. évi tender esetén jogsértés nem történt. A jogerős ítélet az alperes határozatának 608-634. pontjait felhívva utalt arra, hogy az alperes a közösségi jog által kialakított feltételrendszernek megfelelően e részében is megalapozottan döntött.
- [44] Azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes engedekenységi kérelme a jogsértésnek csak egy részére terjedt ki, így a Tpv. 78/A.§ (2) bekezdése alapján nem lehetett helye a bíróság mellőzésének.
- [45] A jogerős ítélet a Twinmedre vonatkozó eljárást megszüntető végzésre vonatkozó előadással kapcsolatban rámutatott, hogy a felperesnek e körben nem volt keresetiségi joga, és nem is volt olyan kereseti kérelme, amelyben a végzés megsemmisítését kérte volna. Az eljárás

megszüntetésnek relevanciája kizárólag a Twinmed-re és a felperesre megállapított tényállások pontos azonossága esetén lehetett, amely nem áll fenn, mert felperes esetében a 2016. évi tender tekintetében a fennállt kapcsolat mellett a lillafüredi konferencián történtek, az elektronikus levelekben a felperesre konkretizált állítások voltak, továbbá a Twinmed 2014-ben az érintett piacon nem volt jelen. Vagyis az alperes nem azonos tényállás alapján értékelte a Twinmed és a felperes felelősségét, ezért az egyenlő bánásmód elvének sérelme nem állapítható meg.

[46] Az elsőfokú bíróság a harmadlagos kereseti kérelmet azért nem tartotta alaposnak, mert az alperes tekinthette – a Bírágközleménye 17. és 83. pontjai alapján – a bíróság kiinduló összegét meghatározó releváns forgalmat a jogsértéssel érintett beszerzési érték háromszorosának. Az alperes engedékenységi politikája körében a maximális 50%-kal mérsékelte a bíróságot az engedékenységi kérelemben részben elismert és feltárt jogsértés miatt. A jogerős ítélet okszerűnek ítélte a felperes felróhatóságára vonatkozó, az alperes határozata 681-684. pontjaiban megjelölt indokokat, és rámutatott, hogy a Tpv. 78/A (6) bekezdése a piaci hatás és a verseny veszélyeztetettsége szempontjából nem értelmezhető.

[47] A jogerős ítélet arra is rámutatott, hogy a felperes az UniCorpra alkalmazott bíróság arányosságát keresetösségi jog hiányában szintén nem vitathatja, azonban az UniCorp a felperestől eltérően nem vitatta az előzetes álláspontban foglalt tényállást, a határozattal szembeni jogorvoslati jogáról pedig lemondott, ezt a körülményt pedig alperes – a határozat 714. pontjában kifejtett indok alapján – okszerűen értékelhette a Bírágközleménytől eltérően. A jogerős ítélet szerint az alperes a jogsértés engedékenységi kérelemben előadott, részbeni elismerése alapján indokoltan, a Kp. 85.§ (5) bekezdésének megfelelően alkalmazta az engedékenységi politikája szerinti legmagasabb mérséklést.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[48] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítéletet megváltoztatását kérte akként, hogy az alperes határozatát a felperes engedékenységi kérelmét elutasító végzésére is kiterjedően semmisítse meg, és az alperest kötelezze új eljárás lefolytatására azzal az iránymutatással, hogy az alperes a felperes engedékenységi kérelmének adjon helyt. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását kérte az elsődleges kérelem szerinti iránymutatással. Harmadlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az alperes határozatát semmisítse meg és az alperest kötelezze új eljárás lefolytatására azzal az iránymutatással, hogy az alperes a felperes által az engedékenység keretében szolgáltatott információkat a Tpv. 78/A. § (6) bekezdése alapján a felperessel szemben kiszabandó bírság megállapításakor hagyja figyelmen kívül, valamint legyen figyelemmel a bírsággal kapcsolatos arányossági követelményre. Perköltséget is igényelt.

[49] Elsőként azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság megsértette indokolási kötelezettségét azzal, hogy a jogerős ítéletben a másodlagos kereseti kérelem elutasításának indokairól nem adott számot, valamint a felperesnek az ügy lényegi részeire, különösen az egységes és folyamatos jogsértés megállapítására és a felperes által szolgáltatott bizonyítékok bírságkiszabás során való figyelembevételére vonatkozó érveit kellő alaposan nem vizsgálta meg, illetve azokat egyáltalán nem értékelte, valamint a további felperesi érvek érdemi értékelése helyett jellemzően csupán az alperes megállapításainak összefoglalására és megismétlésére szorítkozott. A felperes szerint ezzel az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályszegést követett el, amelynek következtében a jogerős ítélet önmagában

jogszabálysértőnek minősül, másrészt a felperes Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát is sérti.

- [50] Előadta, hogy álláspontja szerint engedékenységi kérelme megalapozott volt, előterjesztésekor és az eljárás teljes időtartama alatt maradéktalanul teljesítette a Tpvt. engedékenységgel kapcsolatos rendelkezéseit, ezért a jogerős ítélet megváltoztatásának, az alperes határozatának és az engedékenységi kérelmet elutasító végzés megsemmisítésének van helye. Kifejtette, hogy engedékenységi kérelmében a teljes megvalósult jogsértést feltárta, a Tpvt. 78/A. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltételeknek maradéktalanul megfelelt, egyúttal vitatta, hogy kérelme benyújtásának időpontjában már elegendő bizonyítékkal rendelkezett az alperes a jogsértés bizonyításához, vitatta továbbá az alperes határozatának [701] bekezdésének megállapításait. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra, hogy a Medibiszszel folytatott, és az engedékenységi kérelemben feltárt egyeztetésen túl további jogsértést sem a 2014. évi tenderrel, sem pedig a 2016. évi tenderrel kapcsolatban nem követett el.
- [51] Kifejtette, hogy az alperes tényállás feltárására vonatkozó jogszabályi kötelezettségét megsértette, ezért határozata megalapozatlan, de ezt a körülményt az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően. Sétrelmezte, hogy az egyeztetésen túli állítólagos jogsértés megállapítását a felperes vonatkozásában az alperes csak közvetett bizonyítékokra, továbbá „az események történeti és logikai láncolatából” állítólagosan levonható „észszerű következtetésekre” alapozta. Kifejtette, hogy a kizárólag közvetett bizonyítékokat használó, a kétséget kizáróan bizonyított tényeket állítólagosan észszerű következtetésekkel – gyakorlatilag pusztá feltételezésekkel és vélelmekkel – helyettesítő tényállás-megállapítási módszer alkalmazása miatt az alperes határozata és a jogerős ítélet jogszabálysértő. Álláspontja szerint egy ilyen gyakorlat alkalmas arra, hogy a versenyügyekben is alkalmazandó ártatlanság vélelmét kiüresítse, másrészt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményét is sérti.
- [52] Hivatkozott arra, hogy az alternatív magyarázatait az alperes és az elsőfokú bíróság is figyelmen kívül hagyta. Álláspontja szerint a megelőző eljárásban általa előadott tények és körülmények alkalmasak arra, hogy az alperes magyarázatát felváltsák, melynek következtében a megelőző eljárásban megállapított tényállás nem lehet alkalmas az egyeztetésen túl jogsértés megállapítására. Hangsúlyozta, hogy alternatív magyarázatait az alperes nem értékelte megfelelően, azokat a közigazgatási perben sem cáfolta. Azt is kiemelte, hogy az alternatív magyarázatokkal az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében nem foglalkozott.
- [53] Sétrelmezte, hogy az alperes az előzetes állásponthez képest határozatában a bizonyítékokat szelektíven értékelte. E körben arra hivatkozott, hogy az alperes részben ugyanazokat a bizonyítékokat használta mind a felperes, mind a Twinmed szerepének megállapítása kapcsán, azonban az egyik eljárás alá vonttal szemben értékelte másként, anélkül, hogy a felperest érintő következtetéseit megváltoztatta, vagy ennek hiányában legalább a különbségtételnek okszerű magyarázatát adta volna.
- [54] Sétrelmezte az alperes bizonyítási módszerét, ami azon alapul, hogy ha egy esemény a 2014. évi tender esetében állítólagosan megvalósult, akkor az a 2016. évi tender esetében is így történt, vagy éppen fordítva. Álláspontja szerint az egyik tenderrel kapcsolatos magatartásra vonatkozó bizonyítékok nem lehetnek alkalmasak a másik tenderrel összefüggő állítólagos jogsértések bizonyítására.
- [55] A 2014. évi tenderrel összefüggésben előadta, hogy az MRI kompatibilitás szerinti különbségtétel ötlete valójában az ajánlatkérőtől eredt, és az ajánlatkérő számára volt fontos, ezért az alperes hibás kiindulóponton alapozta azt, hogy az eljárás alá vontak részesei voltak a bírálati szempontok kialakításának és ezáltal a tendersorok állítólagos felosztásának. Az ebből eredő következtetéseket azonban az elsőfokú bíróság nem vont le, amikor azt állapította meg, hogy az ajánlatkérő nem MRI kompatibilis eszközök piacra segítésére irányuló elvárása

nem mond ellent annak, hogy a felperes és az UniCorp, koordinációja mellett versenykorlátozó egyeztetéseket folytattak a tendersorok túlspecifikálása érdekében, mivel abban a felperes is érdekelt volt. Álláspontja szerint a technikai jellegű és nyilvánosan hozzáférhető információknak az ajánlatkérő kérésének megfelelő átadása a közbeszerzési eljárások során általános és teljesen jogszerű gyakorlatként működik, és az nem jelenti azt, hogy az eljárás alá vontak befolyásolták volna a bírálati szempontok kialakítását.

- [56] Kifejtette, hogy a konferenciákon való részvétel bevett iparági gyakorlat. Álláspontja szerint az alperes azzal kapcsolatban versenyellenes egyeztetést, vagy más versenykorlátozó magatartást nem bizonyított, ezért álláspontja szerint – vitatva az elsőfokú bíróság megállapítását – ez sem önmagában, sem pedig más állítólagos bizonyítékokkal együtt értékelve nem lehet alkalmas az egyeztetésen túli jogsértés alátámasztására.
- [57] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ahelyett, hogy megvizsgálta volna, hogy az alperes a jogszabályi sztenderdeknek megfelelően bizonyította-e a versenytársi specifikációk felperesnek való megküldését, lényegében az alperes megalapozatlan feltevésére támaszkodik, és a felperestől várja el e feltevés (kvázi vélelem) megdöntését. Korábbi nyilatkozataival egyezően megismételte, hogy az, hogy sem a helyszíni kutatás során, sem az engedékenységi keretében nem került feltárássra erre utaló bizonyíték, azt erősíti meg, hogy a felperes nem kapta meg visszaellenőrzésre a teljes specifikációt.
- [58] Előadta, hogy mivel a Számolótábla használatához az UniCorpnek semmilyen információra nem volt szüksége tőle, megalapozatlanul következtetett az alperes arra, hogy az e-mail és a Számolótábla közte és az UniCorp közötti áregyeztetés eszköze volt. Kifejtette, hogy a Számolótábla UniCorp általi elkészítése és használata nem bizonyítja, hogy a felperes információkat adott volna az UniCorp részére.
- [59] A 2016. évi tenderrel kapcsolatban kifejtette, hogy sem balatonfüredi, sem pedig a lillafüredi konferenciákon közte és az UniCorp közötti informális beszélgetések ténye nem bizonyítja azt, hogy a 2016-os Tender kapcsán a terméksorok felosztására vonatkozó egyeztetést folytattak volna. A felek közötti megállapodás tényét az ügyfélnyilatkozatok is cáfolják.
- [60] A terméksorok ellenőrzésre visszaküldésével kapcsolatban kifejtette, hogy az alperes által hivatkozott bizonyítékok csak azt támasztják alá, hogy az UniCorp véleményezte a terméksorok műszaki és bírálati paramétereit, illetve, hogy azok tartalmát csak annak munkatársai módosították és szerkesztették.
- [61] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította az engedékenységi kérelmét, és az ezzel kapcsolatos érveire az elsőfokú bíróság ítéletében nem reflektált. Álláspontja szerint az alperes a 2014. évi és a 2016. évi tenderek vonatkozásában is olyan közvetett bizonyítékokra alapozta megállapításait, amelyek jelentős része a felperestől származott, továbbá az alperes által más úton beszerzett közvetett bizonyítékok értelmezéséhez a felperes nyújtott olyan elengedhetetlen információkat és magyarázatokat, amelyek nélkül az alperes a tényállás feltárást nem tudta volna elvégezni.
- [62] Kifejtette, hogy az alperes által terhére rótt egységes és folyamatos jogsértés nem állapítható meg. Álláspontja szerint a jogerős ítélet megállapításával szemben annak feltételei közül csak a 2014. évi tenderrel összefüggésben és csak a Medibis-szel folytatott egyeztetés valósult meg, a többi – a verseny korlátozására vonatkozó „átfogó terv”, az egymást kiegészítő magatartások, a bizonyított vagy vélelmezett tudomás, hallgatólagos hozzájárulás – nem teljesültek. Ezzel összefüggésben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a jogsértés egységes és folyamatos minősítését arra tekintettel találta megalapozottnak, hogy „e körben a felperes érvelése összefüggött azon [...] állításával, miszerint a 2016. évi tender esetén jogsértés nem történt”. Hangsúlyozta, hogy ha a felperes és az UniCorp közötti állítólagos jogsértő magatartás is megvalósult, ez az irányadó joggyakorlat alapján egyáltalán nem jelentené azt,

hogy ebben az esetben az egységes és folyamatos jogsértés fenti konjunktív feltételei automatikusan teljesültek.

- [63] Kifejtette, hogy az általa adott alternatív magyarázatok az egységes és folyamatos jogsértés megállapítását kizárják. Előadta, hogy az MRI kompatibilitás mentén kialakított tendersorok nem az eljárás alá vontak ráhatására alakultak ki, hanem az ajánlatkérő költségcsökkentési szándéka és orvosszakmai szempontok miatt. Azt is állította, hogy publikusan elérhető információkból, illetve a szakma által támasztott követelmények alapján is kikövetkeztethető volt, hogy lesznek olyan tendersorok, ahol MRI kompatibilitás lesz előírva, ezért szükségtelen lett volna az eljárás alá vontaknak konferenciákon egyeztetniük. Kifejtette, hogy összejátszás nélkül, a tendersorok alapján egyértelművé vált, hogy melyekre érdemes koncentrálniuk. Előadta, hogy „átírt műszaki feltételek” tárgyú belső e-mailekben az UniCorp munkatársai nem a felperestől kapott információkra, hanem publikus forrásokra hivatkozással folytattak belső megbeszéléseket a felperes termékeiről, ez pedig magyarázatot ad arra, hogy az UniCorp munkatársai honnan szerezhettek tudomást az e-mailekben foglalt információkról. Álláspontja szerint az alperes nem bizonyította, hogy az egységes és folyamatos jogsértés megállapításának a joggyakorlatban kidolgozott konjunktív feltételei fennálltak volna, továbbá az irányadó joggyakorlattal szembe menve hagyta figyelmen kívül azt a körülményt, hogy az egységes és folyamatos jogsértés megállapítására kizárólag más összefüggő magyarázat hiányában kerülhetett volna sor.
- [64] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes bírsággkalkulációját helytelenül értékelte, ezzel pedig megsértette a Kp. 85. § (5) bekezdését, valamint a Tpv. 78/A. § (6) bekezdését. A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.463/2009/5. számú ítéletére hivatkozva kifejtette, hogy a Bírsággközlemény jogszabályi szempontokkal ellentétes alkalmazása pedig a bírói gyakorlat szerint is elfogadhatatlan, mivel „az alperes a Közleményben foglaltakat zsinórmértékül alapul veheti, ám az a bíróságot nem köti, hiszen a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata jogszerűségi felülvizsgálatot jelent. A Közlemény pedig nem minősül jogszabálynak, ezért a perben a határozat bírságra vonatkozó rendelkezését csak a Tpv. 78. §-ában foglaltakkal lehet összevetni”. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bírói gyakorlattal szembe menve és a Kp. 85. § (5) bekezdését megsértve minősítette jogszerűnek, hogy az alperes a Bírsággközleményt a jogszabályi szempontokkal ellentétesen, a szankció arányosságának figyelmen kívül hagyásával alkalmazta.
- [65] Felülvizsgálati ellenkérelmében az alperes – annak jogszerűségére figyelemmel – a jogerős ítélet hatályában fenntartását és a felperes perköltésben marasztalását kérte.
- [66] Kifejtette, hogy a felperes felülvizsgálati kérelméből a másodlagos kereseti kérelmét nem indokolta.
- [67] Vitatta a felperes felülvizsgálati kérelmének azon állítását, hogy az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelem elutasítását nem indokolta. Rámutatott, hogy a jogerős ítélet [28] bekezdése szűkszavú indokolást tartalmaz e körben. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsődleges és másodlagos kereseteknek csak akkor lehetne helyt adni, ha a felperes és az UniCorp között nem történt volna versenyjogsértő együttműködés a tenderek során, mert a Tpv. 78/A. § (2) bekezdése b) pontja csak akkor alkalmazandó, ha a kérelmező elsőként tárja fel a teljes jogsértést és az abban való részvételét, és olyan bizonyítékot szolgáltat, amellyel a jogsértés elkövetése bizonyítható, feltéve, hogy a bizonyíték szolgáltatásának időpontjában a Gazdasági Versenyhivatal még nem rendelkezett ehhez elegendő bizonyítékkal.
- [68] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az egységes és folyamatos jogsértés megállapíthatósággal kapcsolatban ugyancsak röviden indokolt, mert a felperes álláspontját arra alapozta, hogy 2016-ban nem követett el jogsértést, ezért magatartása átfogó tervbe sem illeszkedhetett,

azonban ez az állítása a per során megdőlt, ezért az elsőfokú bíróságnak az ezzel kapcsolatos többi érveléssel már nem kellett foglalkoznia.

- [69] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi releváns felperesi előadásra megfelelően és érdemben reagált: az, hogy az indokolás jelentős részben támaszkodik az alperes határozatának érveit, nem jogszabálysértő.
- [70] Vitatta a felperes ítélet bizonyítékértékelésének okszerűtlenségére vonatkozó előadását, és e körben azt is, hogy „kizárólag közvetett bizonyíték” állna rendelkezésre a felperes és az UniCorp közötti versenyjogsértő egyeztetésekre, illetve még ha közvetett is egy bizonyíték, nem mindegy, hogy egyébként mennyire hiteles és mekkora a meggyőző ereje az adott bizonyítéknak. Arra hivatkozott, hogy kartelleknél az a tipikus, hogy a tényállás kifejezetten nehezen, és leginkább közvetett bizonyítékokkal rekonstruálható, azonban a gyakorlat szerint az, hogy a kartelljogi jogsértés fennállása bármilyen alkalmas bizonyítékkal bizonyítható és az adott bizonyítékok bizonyító ereje tekintetében a bizonyítékok szabad értékelésének elve érvényesül, továbbá a bizonyítékok értékelése során az egyetlen releváns szempont azok hitelessége. Felhívta a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.39.259/2006/4. számú ítéletét, amely szerint „közvetett bizonyítékok alapján sem kizárt egy jogsértő magatartás megállapítása, ha a közvetett bizonyítékok olyan bizonyító erővel bírnak, olyan logikai láncot alkotnak, amelynek révén a jogsértés elkövetését tanúsítják.”
- [71] Kifejtette, hogy a balatonfüredi és lillafüredi konferenciákon való egyeztetésről közvetlen bizonyíték áll rendelkezésre, mert engedékenységi kérelmében a felperes is elismerte, hogy történt egyeztetés, és még a felperesi jogi képviselők sem tudták kizárni, hogy ezeken (óvatosan fogalmazva is) »mérsékelten versenykonform« témák is szóba kerültek a két vezető között.” Álláspontja szerint a felperesnek nem sikerült észszerűbb értelmezési keretbe helyezni a bizonyítékokat, és sem az alperesi határozat, sem pedig azzal egyetértve a jogerős ítélet.
- [72] Visszautasította a bizonyítékok szelektív értékelésére vonatkozó felperesi előadást, amelyet védiratában és előkészítő iratában is cáfolt, és a jogerős ítélet sem talált megalapozottnak.
- [73] Határozata 486-487. bekezdéseinek felhívásával kifejtette, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy analógia útján bizonyította volna a 2016-os jogsértést.
- [74] Előadta, hogy a Medibis és az UniCorp nyilatkozatait nem önmagukban, hanem a többi bizonyítékkal együtt értékelte. Kifejtette, hogy téves az az állítás, miszerint az egyezségi nyilatkozat csupán a nyilatkozattevével szemben értelmezendő, a Tpv. 73/A. § (5) bekezdése ugyanis lehetővé teszi az egyezségi nyilatkozatok bizonyítékként való felhasználhatóságát. Felhívta a Kúria a Kf.II.37.959/2018/14. számú ítéletét, amely szerint „az alperes nem kizárólag egyetlen forrásból származó bizonyítékok [...] alapján állapította meg a jogsértést, hanem egyéb bizonyítékok is rendelkezésre álltak, így a [...] Zrt. egyezségi nyilatkozata is, melyek a jogsértést alátámasztó, hiteles bizonyítékként értékelhetőek voltak.”
- [75] Előadta, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy a felperes nyújtott olyan közvetett bizonyítékokat (valamint azokhoz értelmezési segítséget), amelyek nélkül az alperes a tényállás feltárását nem tudta volna elvégezni. Fenntartotta, hogy a felperes által adott bizonyítékok elégtelenek voltak a teljes jogsértés feltárásához, és időben sem előzték meg a helyszíni kutatás során lefoglalt bizonyítékok beszerzését. Megjegyezte továbbá, hogy az engedékenységi kérelem elutasítása mellett engedékenységi politikát alkalmazott, és határozatában a maximális kedvezményt megadta a felperesnek.
- [76] Az alperes az egységes és folyamatos jogsértéssel kapcsolatban megjegyezte, hogy a felperes e körben nem jelölte meg azt a jogszabályt, amelyet a jogerős ítélet megsértett a kereset elutasításával. Kifejtette, hogy értelmezése szerint a felperes felülvizsgálati kérelmében gyakorlatilag elismerte, hogy ha az alperes határozata helyesen állapította meg a felperes és az UniCorp közötti jogsértő magatartást, akkor az egységes és folyamatos jogsértés valamennyi

konjunktív feltétele teljesül. E körben az alperesénél észszerűbb alternatív magyarázatként azt adta elő, hogy az MRI kompatibilitás mentén kialakított tendersorok nem a felperes és az UniCorp ráhatására – hanem orvosszakmai szempontok alapján – alakultak ki. Az alperes szerint a túlszűkítés nem orvosszakmai szempontok, hanem a felek jogsértő magatartása miatt történt.

- [77] Az alperes a felperes bírság aránytalanságával és a felperes által szolgáltatott bizonyítékok bírságkiszabás keretében történő értékelésével kapcsolatos előadását is vitatta. Kifejtette, hogy a bírság arányossága nem a releváns forgalom meghatározása körében alkalmazandó. A Bírságközlemény 11. pontja szerint az arányosság elve oly módon érvényesül, hogy a kiszabott bírság az adott vállalkozás által elkövetett jogsértés súlyához, valamint a feltárt enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodik. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezeket helyesen értékelte, és maga is helyesen és meggyőzően indokolta ítéletében.
- [78] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelemre adott nyilatkozatában fenntartotta korábbi nyilatkozatait, és vitatta az alperes előadását.
- [79] Így fenntartotta, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében nem tett eleget a Kp. 84. § (2) bekezdésére tekintettel alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 364. § (4)-(5) bekezdéseiből eredő, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó indokolási kötelezettségének. Álláspontja szerint ezzel a Törvényszék egyrészt lényeges eljárási szabályszegést követett el , amelynek következtében az Ítélet önmagában jogszabálysértőnek minősül. Tévesnek és iratellenesnek tartotta azt az alperesi állítást, miszerint a jogerős ítélet az összes releváns felperesi előadásra megfelelően és érdemben reagált. Ezt arra alapozta, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet az összesen több mint 6 éve folyamatban lévő ügyre és a felperes mintegy 50 oldalt kitevő, az ügy érdemére vonatkozó érveire reflektáló alig 5 oldalas jogi indokolásában adós maradt a felperes érveinek érdemi értékelésével és így az alkotmánybírósági, valamint bírói gyakorlat által kialakított sztenderdeknek, másodlagos kereseti kérelmével kapcsolatos indokolás teljes egészében hiányzik. A jogerős ítélet indokolásának állított hiányosságainak bemutatására egy táblázatot is csatolt.
- [80] Kifejtette, hogy nem azt tartja jogszabálysértőnek, hogy a jogerős ítélet jelentős részben támaszkodott az alperes határozatában szereplő érvekre, hanem azt, hogy az ítélet többször nem lépett túl a határozatban foglalt megállapítások összefoglalásán vagy megismétlésén, és így az elsőfokú bíróság a felperes érveire „specifikusan és érdemben nem reflektált”, azok cáfolatát meg sem kísérelte.
- [81] Az egységes és folyamatos jogsértés kérdésével kapcsolatban előadta, hogy érvelése valóban „összefüggött azon [...] állításával, miszerint a 2016os tender esetén jogsértés nem történt” , azonban nem merült ki ennyiben, mert az elsőfokú eljárás során előadott álláspontja szerint a közte és az UniCorp közötti állítólagos jogsértő magatartás bizonyítottsága sem jelentené azt, hogy az egységes és folyamatos jogsértés konjunktív feltételei automatikusan teljesültek, ezért az elsőfokú bíróságnak az egyeztetésen túli jogsértés megállapítása esetén is külön-külön meg kellett volna vizsgálnia az öt feltétel teljesülését, és azok értékeléséről számot kellett volna adnia. Álláspontja szerint a jogerős ítélet akkor sem volna teleskörűnek tekinthető, ha a Kúria megfelelő indokolásként fogadná is el az elsőfokú bíróság visszautalását az alperes határozatára, mert keresetlevelében bemutatta azon alternatív magyarázatokat, amelyekre tekintettel az egységes és folyamatos jogsértés megállapításának még a konjunktív feltételek mindegyikének teljesülése esetén sem lehetett volna helye. Ezen hivatkozására a jogerős ítélet nem reflektált. Kiemelte, hogy – az alperes állításával ellentétesen – a jelen közigazgatási per során egyszer sem tett olyan nyilatkozatot amellyel elismerte volna, hogy ha az alperes határozata helyesen állapította volna meg, hogy az egyeztetésen túl a felperes és az UniCorp

közötti állítólagos magatartás is megvalósult, úgy az egységes és folyamatos jogsértés konjunktív feltételei automatikusan teljesülnek.

- [82] Azt is kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi bírságcalkuláció értékelésével összefüggésben is hasonló hibát vétett, vagyis az előadott két elkülönülő érvből csak az egyiket értékelte, a másikat figyelmen kívül hagyta. Előadta, hogy a bírságszámítást nem csak az arányosság követelményének sérelmére hivatkozva támadta, hanem azt is kifogásolta, hogy az alperes a Tpvt. 78/A. § (6) bekezdésével ellentétesen a bírság összegének megállapításakor nem hagyott figyelmen kívül valamennyi olyan, a kiszabandó bírság mértékét érdemben növelő tényt és körülményt, amelyre vonatkozóan a felperes szolgáltatott bizonyítékot vagy magyarázatot. Ezzel az érvével kapcsolatban a jogerős ítélet érdemi indokolást nem tartalmaz, az elsőfokú bíróság e körben mindössze egy félmondattal utalt az alperesnek korábbi érvelésére, miszerint a Tpvt. 78/A. § (6) bekezdése az azért nem volt alkalmazandó, mert az alperes a bírságkiszabás során a kiinduló összeg emelésénél, illetve súlyosító körülményként csak a felperes felróhatóságát, a verseny veszélyeztetettségét és a jogsértés piaci hatását vette figyelembe, amelyek természetüknél fogva nem olyan tényezők, amelyek a felperes által szolgáltatott bizonyítékokon alapulhatnak.
- [83] Arra is hivatkozott, hogy az, hogy az alperes az engedékenységi kérelem benyújtását megelőzően helyszíni kutatásokat tartott, nem jelenti azt, hogy már az engedékenységi kérelem benyújtása előtt is ismerte a felperes által szolgáltatott bizonyítékok alapján megállapított tényeket és körülményeket. Hangsúlyozta, hogy a helyszíni kutatások során megszerzett közvetett bizonyítékok jelentős részét az alperes a tényállás feltárására csak az általa szolgáltatott magyarázatokkal és kontextusba helyezéssel tudta az állítólagos jogsértés bizonyítása során felhasználni, ezért a helyszíni kutatások ténye nem zárja ki a Tpvt. 78/A. § (6) bekezdésének alkalmazhatóságát.
- [84] Az alperes előkészítő iratában felülvizsgálati ellenkérelmében fenntartott valamennyi előadását fenntartotta.
- [85] Az indokolás teljességével összefüggésben felhívta a Kúria Kfv.II.37.646/2015/14. számú határozatát, amely szerint „nem kell a fél minden érvére, hivatkozására kimerítően, teljes részletességgel reagálnia, elegendő, ha azok lényegét érintően vizsgálja meg a fél által állított jogsértést.” Hivatkozott arra, hogy a Kúria e határozat az indokolási kötelezettség terjedelméről is rendelkezett, és e körben felhívta továbbá a Kúria Kfv.IV.38.059/2018/10. számú határozatát is.
- [86] Rámutatott, hogy jogerős ítélet [18]-[24] bekezdései részletezik a felperes érveit, amelyek között mind az alternatív magyarázatok el nem fogadására, mind a II. számú védett tanú nyilatkozatainak figyelmen kívül hagyására, mind az alperes bizonyításának elégtelenségére vonatkozó érveket részletesen szerepeltette az elsőfokú bíróság, amelyekkel szemben alperes okfejtése is helyet kapott a [25] bekezdésben. Álláspontja szerint ezt követően a az elsőfokú bíróság valamennyi, a felperes által hiányosnak mondott jogkérdésben kellő részletességgel adott számot arról, hogy miért alperes okfejtését fogadta el. A bemutatott kúriai gyakorlat alapján pedig azt is jogszerűnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében visszautalt az alperes határozatára, és abból a felperes által vitatott főbb pontokat emeli csak ki jogi indokolásában.
- [87] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a felperes által súlyos hiányosságként említett II. számú védett tanú nyilatkozatainak kérdésével.
- [88] Kiemelte, hogy felperesnek az alternatív magyarázatokra vonatkozó érvelését sem ő, sem az elsőfokú bíróság nem hagyta figyelmen kívül, hiszen határozatban megindokolta, hogy az alternatív magyarázatok miért nem elfogadhatóak, ezek a határozati részeket pedig az elsőfokú bíróság maga is felhívta.

- [89] Előadta, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmét arra a meggyőződésre építi fel, hogy az egyetlen kétséget kizáróan bizonyított jogsértés az engedékenységi kérelemben részletesen feltárt, a Medibis-szel folytatott egyeztetés, és az UniCorppal kapcsolatos jogsértések nem bizonyítottak. A felperes ebből vezeti le mind az engedékenységi kérelem hibás megítélését, mind az egységes, folyamatos és komplex jogsértés téves megállapítását, mind a bírsághozjárás jogszerűtlenségét. Az alperes álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolásának középpontjában felperes által vitatott jogsértő cselekmények bizonyítottsága állt. Nézete szerint, mivel felperes további érvei a jogsértés megállapíthatóságán alapultak, így az alperesi értékelés jogszerűsége megállapításának indoklásával az elsőfokú bíróság megindokolta a jogsértés hiányára alapozott többi felperesi érvet is.
- [90] Az engedékenységi kérelemmel összefüggésben kifejtette, hogy a bírság mellőzésének lehetősége nem kizárólag a Tpvt. 78/A. § (2) bekezdésének a), hanem a b) pontja alá tartozó esetben is a teljes jogsértés feltárásához kötött, azonban azt az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy „a felperes engedékenységi kérelme a tenderekkel összefüggő jogsértésnek csak egy részére terjedt ki, így a Tpvt. 78/A.§ (2) bekezdése alapján a bírság mellőzésének nem lehetett helye.” Továbbá a jogerős ítélet szerint „a felperes engedékenységi kérelme alapján a bírság ennél nagyobb arányú és mértékű csökkentésére nem kerülhetett sor, tekintve, hogy a kérelmében el nem ismert jogsértések is megvalósultak.”

A Kúria döntése és jogi indokai

- [91] A felülvizsgálati kérelemből alábbiak szerint nem megalapozott.
- [92] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között bírálja el.
- [93] A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.
- [94] A felperes felülvizsgálati kérelmének és előkészítő iratának központi eleme volt a bíróság indokolási kötelezettségének megsértésére hivatkozás, e körben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állította. Ezzel kapcsolatos hivatkozásai lényegében valamennyi állításával kapcsolatban önállóan, vagy kiegészítő érvként megjelentek, ezért a Kúria azt vizsgálta meg először, hogy az elsőfokú bíróság kimerítette-e a felperes kereseti kérelmét, illetve, hogy miként tett eleget indokolási kötelezettségének.
- [95] Az engedékenység alkalmazásával kapcsolatban a Kúria a következőkre mutat rá. A felperes feltárta a közte és a Medibis közötti együttműködést, ez azonban – amint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott ítélete [28] bekezdésében – nem tárgya a jelen közigazgatási pernek. Az alperes ugyanakkor más jogsértést is feltárt, jelesül a felperes és az UniCorp közötti együttműködést. Ugyan a felperes engedékenységi kérelmét az alperes elutasította, de az engedékenységi politika keretében 50%-os bírságcsökkentésről rendelkezett.
- [96] Az alperes állítása szerint a felperes engedékenységi nyilatkozat előterjesztése pillanatában már elegendő bizonyítékkal rendelkezett a jogsértés bizonyítására. A felperes ugyan keresetlevelében és felülvizsgálati kérelmében ezt vitatta, de nem valószínűsítette, hogy az alperes állítása nem igaz. Ezzel szemben tény, hogy a helyszíni rajtaütés során legalább annyi bizonyíték került elő, mint amennyit a felperes szolgáltatott. A helyszíni kutatás során találtak

meg a „Medtronic-aggodalmak” tárgyú e-mailt, amely a „Medtronic által adott táblázat”-ra hivatkozik, valamint figyelembe kell venni az alperes Előzetes Állásfoglalását is

- [97] A felperes az engedékenységi nyilatkozatához közvetlen okirati bizonyítékot nem csatolt. Az engedékenységi nyilatkozatban foglaltak nem voltak elégségesek a teljes jogsértés bizonyítására, az alperes határozata szerint felperes nyilatkozata ellentmondásos volt, ahhoz részletes, a feltárt tényállással összhangban álló magyarázatot csak az ellentmondásoknak az alperes általi észlelését követően, annak többszöri felhívása után fűzött, vagyis nyilatkozata önmagában, az alperes többkörös adatkérését megelőzően nem lett volna felhasználható. Ezen megállapítás megdöntésére alkalmas előadást a felperes sem az elsőfokú eljárás során, sem pedig a felülvizsgálati eljárásban nem tett. A felperes azon álláspontja, miszerint az egyetlen jogsértés a közte és a Medibis között történt egyeztetés volt nem nyert igazolást.
- [98] A Kúria kiemeli, hogy a Tpv. 78/A. §-ába foglalt engedékenység alkalmazása egy kedvezmény szabály, arra nincs alanyi joga a kérelmet előterjesztőnek. Az alperes akkor követett volna el jogszabálysértést, ha a bíróság kiszabása körében nem veszi figyelembe a felperes nyilatkozatát, ezzel szemben azonban maximális bírságcsökkentést alkalmazott.
- [99] Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy a felperes engedékenységi kérelme a tenderekkel összefüggő jogsértésnek csak egy részére terjedt ki, ezért a jogerős ítélet megállapította, hogy a Tpv. 78/A. § (2) bekezdése alapján a bíróság mellőzésének nem lehetett helye.
- [100] A Kp. 86. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni. A Kp. 84. § (2) bekezdése folytán érvényesülő Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése értelmében az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.
- [101] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása.” (30/2014. (IX. 30.) AB határozat [89]) „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {3159/2018.(V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [102] Az alperes előkészítő iratában felhívta a Kúria Kfv.II.37.646/2015/14. számú ítéletét, amely szerint „A bíróságnak a kereseti kérelemhez kötöttség okán nem kell a fél minden érvére, hivatkozására kimerítően, teljes részletességgel reagálnia, elegendő, ha azok lényegét érintően vizsgálja meg a fél által állított jogsértést és csak az ügy eldöntése szempontjából releváns, lényeges körülményeket, tényeket veszi figyelembe, míg az irreleváns, lényegtelen körülmények, tények vizsgálatát mellőzi.”
- [103] A Kúria Kf.IV.38.095/2018/10. számú ítéletében kifejtette, hogy „az ítéletből megállapíthatónak kell lennie, hogy az egyes határozatrészekhez [...] kapcsolódóan a felperesnek tételesen mi a keresetben rögzített álláspontja, ezzel összefüggésben mely konkrét jogszabályhely megsértését állítja, melyek az e kereseti érvelést alátámasztó bizonyítékok. Az

ítéletnek tartalmaznia kell továbbá, hogy a bíróság a kereseti kérelem keretei között [...] a közigazgatási eljárásban beszerzett bizonyítékokat melyik fél milyen előadásával, melyik perbeli bizonyítékkal és miként ütköztette, ennek alapján a felperes vagy az alperes/alperesi beavatkozó tényállítását minősítette-e bizonyítottnak és miért. A bizonyítékok értékelését nem helyettesítheti az alperes határozati álláspontjának [...] ítéletben való megismétlése.”

[104] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa a hivatkozott döntésekbe foglalt jogértelmezéssel egyetért.

[105] A Kúriának az kellett megvizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása során eleget tett-e a fenti kritériumoknak. Az indokolás megfelelősége kizárólag tartalmi, és nem terjedelmi, vagy formai szempontok alapján ítéltető meg. Ennek megfelelően nem kérhető számon az elsőfokú bíróságon, hogy a felperesi kérelmek terjedelméhez – felperes reményeihez, ízléséhez vagy elváráshoz képest – rövidebben indokolt, mert az indokolás színvonala annak terjedelmével, vagy pedig az eljárás iratanyagának (megelőző eljárás iratanyaga, keresetlevél, védírat, felek perbeli nyilatkozatai) terjedelmével nem szükségképpen korrelál. Kiemelendő, hogy ilyenkor az ítéletet, mint egészet, illetve valamennyi rendelkezését összességükben és egymásra tekintettel kell vizsgálni. Indokolt utalni arra, hogy a bíróság az ítéletének indokolását maga építi fel. A kereseti kérelemben foglaltakra kell reagálnia, de sem a felperes, sem pedig az alperes nem formálhat jogot arra, hogy milyen szerkezetben és milyen terjedelmű legyen az ítélet indokolása, illetve arra sem, hogy milyen mélységű legyen az elemzés akkor, ha a bíróság a kereseti kérelemben foglaltakat egyébként kimeríti.

[106] A felperes sérelmezte azt is, hogy bizonyos kérdésekben az elsőfokú ítélet csupán utalt az alperesi határozat bekezdés-számaira, mint olyan indokolási részekre, amelyekkel a bíróság egyetért, megismételni nem akar. Ezzel kapcsolatosan megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság öt helyen valóban ezt az indokolás-technikát alkalmazza, azonban nem áll meg ennél, az indokolást az ítélet tovább fűzi, saját megállapításokat tesz (lásd pl. az egységes és folyamatos jogsértés indokolását az ítélet [41] bekezdésében). A Kúria már több döntésében kifejtette, hogy a felülvizsgálni kért döntés ismertetése nem pótolja a bíróság tényállás megállapítási kötelezettségét [Kfv.I.35.186/2019/13., Kfv.IV.37.259/2021/6.], a tényállás továbbá nem azonos a felek perbeli nyilatkozatainak rögzítésével [Kfv.I.35.521/2014/6.]. Ezeknek az ítélet indokolásában úgy kell megjelennie, hogy az a bíróság álláspontját tükrözze. Igaz ez akkor is, ha a közigazgatási perek sajátosságaiból fakadóan a végső döntés – az esetek zömében – az egyik fél érveit tartja megalapozottnak. Ez utóbbi ugyanakkor nem jelenti, nem jelentheti azt, hogy az ítélet indokolását a pernyertes fél beadványának átvétele helyettesítheti. (Kfv. IV. 37.208/2022/7 .) E körben tehát az elsőfokú bíróság ítélete akkor lenne törvényt sértő, ha a ítélet indokolása lényegében az alperesi határozatban foglaltak átvétele lenne, jelen esetben azonban ilyen körülmény nem áll fenn.

[107] A Kúria megállapította, hogy a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem reflektált arra, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta az alternatív magyarázatait, a II. számú védett tanú egyes nyilatkozatait figyelmen kívül hagyta, jogsértő bizonyítási módszert alkalmazott, alaptalanul hivatkozott a Medibis és az UniCorp nyilatkozataira, a 2016. évi tender tekintetében a terméksorok ellenőrzésre visszaküldésére, hogy a felperes engedékenységi kérelme nélkül a tényállás feltárása nem lett volna lehetséges, hogy az egységes és folyamatos jogsértés konjunktív feltételei nem teljesültek, hogy a felperes alternatív magyarázatai az egységes és folyamatos jogsértés megállapítását kizárják, valamint a bíróságszámítás során az alperes nem vehette volna figyelembe az engedékenységgel folytán bizonyított tényeket és körülményeket. A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet valamennyi kérdésre az indokolási kötelezettséget nem sértő választ adott. Így az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy miért az alperes által megállapított tényállást fogadta el (jogerős

ítélet [30] bekezdése, amelyben a perbeli határozat 468-635. pontjait felhívja), miként értékelte a II. számú védett tanú vallomását (jogerős ítélet [32]-[34] bekezdése), hogyan értékelte a felperes engedékenységi kérelmét, illetve az alperes azzal kapcsolatos döntését (jogerős ítélet [39]-[42] bekezdése), miként látta megvalósulni az egységes és folyamatos jogsértést (jogerős ítélet [41] bekezdése), és miként értékelte az alperes bírságkiszabását (jogerős ítélet [44]-[46] bekezdései). A jogerős ítéletből kitűnik, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi perbe vitt kérdéstről döntött, a felvetett releváns érvekre pedig reflektált.

[108] A felperes azt is állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 86. § (1) bekezdését azzal, hogy a másodlagos kereseti kérelméről – miszerint adjon megfelelő iránymutatást az alperesnek arra, hogy az engedékenységi kérelemnek adjon helyt, mert a felperes által az engedékenység keretében biztosított információk és magyarázatok nélkül a tényállás feltárása nem lett volna lehetséges – nem döntött. A jogerős ítélet [28] bekezdése szerint „a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a 2014-es és 2016-os tenderekre történt-e a határozat szerinti versenykorlátozó megállapodás a felperes és az UniCorp között; mindez az elsődleges és másodlagos kereset megalapozottságának előfeltétele.” Az elsőfokú bíróság az elsődleges és másodlagos kérelmeket közös indokolással utasította el, nem ismételte meg külön az azonos indokokat. Nem sérti a Kp.-nek a felperes által a felülvizsgálati kérelmében megjelölt 86. § (1) bekezdésébe foglalt azt az előírást, mely szerint az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni, hogy az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges és másodlagos kérelmét közös indokokkal utasította el. A másodlagos kérelemnek csak akkor adhatott volna helyt az elsőfokú bíróság, ha a felperes és az UniCorp között nem történt volna szankcionálható versenyjogi jogsértés.

[109] Tartalmát tekintve a jogerős ítélet túlnyomó része a felperes és az UniCorp közötti kapcsolatot értékeli, arra is részletesen kitérve, hogy mit tart bizonyítottnak, és mit nem. S mint ilyen lényegében a másodlagos kereseti kérelem elutasításának kimerítő indoka.

[110] A bizonyítás, illetve bizonyítottság kérdésével összefüggésben a felperes sérelmezte, hogy jogsértő magatartását az alperes nem bizonyította kétséget kizáróan, továbbá vitatta a bizonyítékok értékelésének módját.

[111] A Kúria a bizonyításra vonatkozó követelményeket illetően a Kf.VI.39.668/2020/15. számú ítéletében – a Kf.V.39.062/2020/4. számú ítéletére visszautalva – a 30/2014. (IX. 30.) AB határozat [61] és [62] pontjaiban foglaltak mentén iránymutató jelleggel mutatott rá a versenyügyek sajátosságát értékelve, hogy „a büntetőeljárás értelmében vett kétséget kizáró bizonyításnak nem kell megfelelni. Sem az Alkotmánybíróság, sem az EJEB, sem az Európai Unió Bírósága joggyakorlata nem követeli meg versenyügyekben sajátos tartalommal bíró egzakt bizonyítási sztenderdet. A közvetett bizonyítékok láncolatán alapuló határozat is jogszerűnek fogadható el, amennyiben a Tptv. 11. §-ában foglalt tilalom megsértését az alperes által egyenként és összességében értékelt bizonyítékok olyan zárt láncolata támasztja alá, amelyet a felperesek általános hivatkozása nem tud áttörni.” A Kúria Kfv.III.37.582/2016/16. számú ítélet szerint „a 30/2014. (IX.30.) AB határozat 70. pontja szerint a GVH által megállapított tényállás nem alapulhat pusztán spekuláción és feltételezéseken, annak ellentmondásmentes bizonyítékokon kell nyugodnia. Ez azonban a Kúria álláspontja szerint még büntetőjogias versenyügyekben sem jelenti azt, hogy észszerű keretek között ne lehetne jogi vélelmeket felállítani, vagy a közvetett bizonyítékok láncolatán keresztül ne lehetne levonni indokolt következtetéseket az érintett felperesek »bűnösségére« vonatkozóan.”

[112] A 30/2014. (IX.30.) AB határozat [70]-[71] pontja szerint „a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeknek a terhelt terhére való értékelésének tilalma – az ártatlanság vélelmének részeként – a versenyfelügyeleti ügyekben is köti a hatóságot, illetve felülvizsgálatot végző bíróságokat. Ez összhangban áll az EJEB gyakorlatával, illetve az Európai Unió Bíróságának

felfogásával

is.

Ez azt jelenti, hogy a versenyjogi felelősséget megalapozó összes jelentős tény a GVH-nak kell bizonyítania, azon tények pedig, melyek valósága tekintetében kétség merül fel, az eljárás alá vont javára veendő figyelembe. A GVH-nak a bizonyítási kötelezettség teljesítéséről a jogsértés megállapításáról és a bírság alkalmazásáról szóló határozatában kell számot adnia azzal, hogy döntésének indoklásában meg kell jelölnie a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, az eljárás alá vont vállalkozás által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait, a mérlegelési jogkörben hozott döntés tekintetében (mint a bírság mértéke) a mérlegelésben szerepet játszó szempontokat és tényeket [lásd: Ket. 72. § (1) bekezdés e) pont]. A bizonyítás során a hatóság közvetett bizonyítékokat is felhasználhat, úgyszintén a piac szerkezetére vonatkozó adatokat, számításokat, gazdasági modelleket, stb. is, még akkor is, ha ez utóbbiak – egyébként a szakértői véleményekre is jellemző módon – esetenként bizonytalan elemeket, illetve bizonyos fokú valószínűségi bizonyítást is magukban hordoznak a tudomány adott állásához igazítottan. Az eljárás alá vont vállalkozásoknak lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy a GVH megállapításaival szembeni észrevételeiket előadják, a bizonyítékaikat – a jóhiszeműség és a relevancia elveinek a betartásával – bemutathassák, a GVH következtetéseit megcáfolják. Ennek alapján az eljáró bíróság feladata az, hogy állást foglaljon arról, hogy a hatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének [lásd: Ket. 50. § (1) bekezdés] eleget tett-e, az eljárás alá vont személy által vitatott tények valóságát a GVH bizonyítékokkal megfelelően alátámasztotta-e.”

- [113] Mindezek alapján a felperes bizonyosság fokával kapcsolatban tett hivatkozása – jelesül, hogy a terhére rótt jogsértést kétséget kizáróan kellett volna bizonyítani – nem volt megalapozott.
- [114] A felperes alapvetően a 2016. évi tenderrel kapcsolatos, a verseny megakadályozását, korlátozását, illetve torzítását célzó vagy azt eredményező megállapodás (kartellezés) megállapítását támadta.
- [115] A felperes felülvizsgálati kérelmében az egyes bizonyítékok értékelését vitatta. Ugyanakkor tény, hogy a 2014-es tender14 terméksorából a 2016-os tender során10 esetben egyezés állt fenn, hogy a helyszíni kutatás során a számítógépes állományok között fellelték a három színnel jelölt számolótáblát, a „Medtronic aggodalmak” tárgyú e-mailt. Az is tény, hogy az UniCorp nem kívánta vitatni az alperes által megállapított tényállást, és jogorvoslati jogáról is lemondott. A tényállás részét képezte a 2016. évi tender, erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság az ítélete [38] bekezdésben megfelelően számot adott
- [116] A felperes az e körben feltárt tényállást nem tudta cáfolni, azonban előadása és a többi bizonyíték között ellentmondások is felismerhetőek: egyrészt, ha csak a felperes és a Medibis között jött létre versenykorlátozó megállapodás, akkor az UniCorp miért nem vitatta a tényállást, másrészt pedig engedékenységi nyilatkozatában a felperes nyilatkozott úgy, hogy 2016-ban kiírni tervezett neuro pacemaker tenderrel összefüggésben felmerült, hogy a közte és az UniCorp között a piac felosztására és az ajánlati árak egyeztetésére vonatkozó megállapodás megkötéséről egyeztettek legalább egy alkalommal.
- [117] Abban a kérdésben, hogy mindenki visszakarta-e az összes anyagot, vagy sem, az volt a döntő az ítélet szerint hogy az UniCorp a teljes specifikációt visszakarta, és a II. számú védett tanú első vallomása alapján is megállapítható, hogy visszakták a specifikációt. Az ügy egyéb iratai is azt a logikus magyarázatot támasztják alá, hogy valamennyi résztvevő visszakarta a terméksorokat ellenőrzésre. A felperes hivatkozott arra, hogy a specifikációk publikus információkat tartalmaztak, azonban egyfelől azokat is lehet úgy megszerezni, hogy versenykorlátozó magatartáshoz vezessen, másfelől pedig a felperes műszaki adatok publikus voltára vonatkozó állítását nem támasztotta alá sem a megelőző eljárásban, sem pedig a közigazgatási per során.

- [118] A Kúria megvizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte-e a megelőző eljárásban lefolytatott bizonyítást és a bizonyítékok alperesi értékelését. A felperes felülvizsgálati kérelmében az egyes bizonyítékokat önmagában vitatja, illetve törekszik cáfolni, de nem kísérli meg az összeset, illetve azok láncolatát cáfolni. Így pl. kifejti, hogy természetes dolog konferenciára járni, ott szakmai kérdésekről értekezni, ami egy igaz állítás, de ez nem cáfolja azt, hogy a balatonfüredi, illetve lillafüredi konferenciákon versenyellenes egyeztetés folyt. Vagy például a felperes kifejtette, hogy a II. számú védett tanú ellentmondó nyilatkozatot tett a terméksorok visszaküldése tekintetében, azonban az alperes nem csak erre, hanem a számolótáblára és a „Medtronic-aggodalmak” tárgyú e-mailre építette az érvelést.
- [119] Az elsőfokú bíróság a megelőző eljárásban beszerzett bizonyítékokat – éppen a felperes vitatására is figyelemmel – egyenként és összességében, a többi bizonyítékra is tekintettel értékelte, és vont le azokból következtetést. Így külön kitért a közvetett bizonyítékok vizsgálatára, az azokból fakadó következtetésekre is, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy az alperes a jogsértés megállapításához szükséges mértékben eleget tett tényállásizisztázási kötelezettségének, és a bizonyítékok láncolata alapján megalapozottan lehetett következtetni a versenyjogi jogsértések elkövetésére. Nem megalapozottak tehát a felperes azon hivatkozásai, amelyek azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem reflektált arra a kereseti előadásra, hogy az alperes a bizonyítékokat önkényesen értékelte.
- [120] A felülvizsgálati eljárásban a Kp. 120. § (5) bekezdés alapján bizonyításnak nincs helye, és a Kúria az elsőfokú bíróság által feltárt – nem kirívóan okszerűtlen vagy nyilvánvalóan iratellenes – tényállást és az elsőfokú bíróság mérlegelését nem vizsgálhatja felül.
- [121] A felperes alternatív tényállással kapcsolatos érvelésének két iránya van. Ha az alperes jogsértőnek minősített egy cselekményt, a felperes annak minden pontjára alternatív magyarázatot adott. A Kúria korábban már utalt arra, hogy a felperes arra törekedett, hogy minden tényállási elemet egyesével cáfoljon, ami azt feltételezné, hogy nem történt jogsértés, de a cáfolat nem állt össze egészé, láncolatból álló, teljeskörű alternatív tényállássá.
- [122] A felperes magyarázata nem válaszolja meg például, hogy az UniCorp miért fogadta el a tényállást, és mondott le előre a jogorvoslati jogáról, miért nyilatkozott úgy az engedékenységi kérelmében, hogy az UniCorppal a piac felosztására és az ajánlati árak egyeztetésére vonatkozó megállapodás megkötéséről legalább egy alkalommal egyeztettek.
- [123] A felperes azt állította, hogy az MRI kompatibilitás mentén történő felosztás nem a közte és az UniCorp között folytatott egyezés miatt alakult ki, hanem az ajánlatkérő beszerzési igényei és orvosszakmai szempontok indokolták. Az, hogy versenykorlátozó magatartás történt, nem zárja ki, hogy az ajánlatkérő szerette volna piacra engedni a nem MRI kompatibilis termékeket, illetve új piaci szereplőket szeretett volna bevonni. Vagyis a versenykorlátozó magatartás és a megváltozott beszerzési igények nem zárják ki egymást. Sőt az is hihető magyarázat, hogy az új feltételek alapján a felperes meg szeretett volna tartani és csak az új igényeket engedte át, ezért jött létre a közbeszerzési kartell.
- [124] A felperes tehát nem mutatott be olyan alternatív tényállást, amely koherens rendszerben alkalmas lett volna az összehasonlításra.
- [125] Az egységes és folyamatos jogsértés fennálltát a felperes azért vitatta, mert szerinte az Európai Unió Bíróság által kimunkált konjunktív feltételek fennálltát az alperes, sem a megelőző eljárásban, sem pedig a közigazgatási perben nem bizonyította.
- [126] A jogerős ítélet [41] bekezdésében foglalkozik ezzel a kérdéssel. Utalt az alperes határozatának 608-634 bekezdéseire, és arra is, hogy a versenykorlátozó terv, az egységes cél, a jelentős részben egyező személyi és a tárgyi azonosság miatt mindkét tenderre vonatkozóan megállapította annak megvalósulását. Az alperes döntése pedig a közösségi jog által felállított feltételrendszernek megfelel. E körben utalt a jogerős ítélet a már korábban a 2016-os tenderrel kapcsolatban kifejtettekre.

- [127] A Kúria szerint a perbeli esetben történt versenykorlátozó egyeztetés, a terméksorok MRI kompatibilis és nem MRI kompatibilis megbontása, a Számolótábla alapján volt átfogó terv, az eljárás alá vontak egymást kiegészítő magatartást fejtettek ki, megfigyelhető volt több vállalkozás egységes fellépése, tudomással bírtak a többi résztvevő jogsértő magatartásáról, továbbá valamennyi résztvevő kész volt elfogadni a kartellben való részvétel kockázatait. (Ezt az UniCorp „belenyugvó” magatartása mellett a felperes engedékenységi nyilatkozata is bizonyítja.)
- [128] A felperes sérelmezte a bírságkiszabás módját is. Ezzel összefüggésben ki kell emelni, hogy az a körülmény, hogy az alperes a Bírságközleményt alapján határozta meg a bírságot, önmagában nem jogsértő, hiszen a Bírságközlemény nyilvános, előre ismert, így a felek előre láthatják, hogy egy esetleges versenykorlátozó magatartás milyen következményekkel jár.
- [129] A Kp. 85. § (5) bekezdése értelmében a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e. A felperes felülvizsgálati kérelme 33. oldalán maga is elismeri a következőket: „az alperes által kiszabott bírság a Tpv. 78. § (1b) bekezdésének garanciális szabályát egyébként nem sérti, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont vállalkozás nettó árbevételének 10%-a sokkal inkább egy teoretikus maximum, semmint közvetlenül az arányos bírság biztosítéka.” A Kúria megállapította, hogy a bírságról szóló döntését az alperes mérlegelés eredményeként hozta meg, és számot adott a mérlegelés szempontjairól, az elsőfokú bíróság pedig kellő indokát adta annak, hogy miért nem tartotta azt jogszabálysértőnek.
- [130] Az alperes figyelembe vette, hogy részben a felperes szolgáltatotta a bizonyítékokat, ezért alkalmazta a Tpv. 78/A. § (5) bekezdés a) pontja szerinti, maximális, 50%-os bírság csökkentést.
- [131] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [132] A bíróságnak a kereseti kérelemben foglaltakra kell reagálnia, de sem a felperes, sem pedig az alperes nem formálhat jogot arra, hogy milyen szerkezetű, milyen terjedelmű és milyen mélységű legyen annak indokolása akkor, ha a bíróság a kereseti kérelemben foglaltakat egyébként kimeríti.

Záró rész

- [133] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése, valamint a 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. § (2) bekezdése alapján a felperes kérelmére az ügyet tárgyaláson bírálta el.
- [134] A Kúria a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte felperest az alperes perköltségének megfizetésére. A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban megállapítható költségét az alperes jogi képviselője által elvégzett munka mennyiségére figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 3. § (6) bekezdésének alkalmazásával 1.800.000 forintban állapította meg .
- [135] A felülvizsgálattal az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése szerinti felmerült, 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett eljárási

illetéket a II. r. felperes a Kp. 35. § (1) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.

[136] A Kúria ítéletével szemben a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. december 6.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás s.k.
előadó bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró

Dr. Patyi András s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő